

اثر کودهای حاوی نیتروژن، فسفر و پتاسیم در زمان گل انگیزی بر اجزای تولید در توت فرنگی رقم آرمور

تورج طالب نژاد^۱، عنایت اله تفضلی^۲ و سعید عشقی^۳

۱- دانشجوی سابق کارشناسی ارشد بخش علوم باغبانی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه شیراز

۲- استاد بخش علوم باغبانی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه شیراز

۳- دانشجوی دکتری بخش علوم باغبانی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه شیراز.

هرچند تأثیر عناصر غذایی نیتروژن، فسفر و پتاسیم بر توت فرنگی بطور گسترده بررسی شده است، اما اطلاعات محدودی در مورد اثر متقابل کاربرد این سه عنصر در زمان گل انگیزی بر اجزای تولید وجود دارد. بنابراین، اثر تیمارهای نیتروژن (۰، ۲۵، ۵۰ و ۱۰۰ میکروگرم در گرم خاک)، فسفر (۰، ۲۵، ۵۰ و ۱۰۰ میکروگرم در گرم خاک) و پتاسیم (۰، ۲۰، ۴۰ و ۶۰ میکروگرم در گرم خاک) بر تعداد خوشه گل در گیاه، تعداد گل در خوشه، تعداد فندقه، وزن میوه، میزان مواد جامد محلول و ویتامین ث بررسی شد. نیتروژن ۲۵ میکروگرم باعث افزایش تعداد گل در خوشه و نیتروژن ۱۰۰ میکروگرم باعث کاهش آن شد. تیمارهای نیتروژن، فسفر، پتاسیم و اثر متقابل آنها بر تعداد خوشه گل در گیاه اثر معنی داری نداشتند. سطوح مختلف نیتروژن همراه با مصرف فسفر ۱۰۰ میکروگرم باعث افزایش معنی دار ویتامین ث میوه گردید.

مصرف نیتروژن در تمام سطوح و اثر متقابل هر سه عنصر موجب افزایش تعداد فندقه میوه شد. نسبت نیتروژن به فسفر (N/P) عامل مؤثر در افزایش وزن میوه بود و هر چه این نسبت به یک نزدیک تر شد، باعث افزایش بیشتر وزن میوه شد.

واژه‌های کلیدی: نیتروژن، فسفر، پتاسیم، گل انگیزی، توت فرنگی، تولید.